

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, NOVEMBER 29, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

RUSKI GERILCI ZELO PO- LAGAJO POBIJATI NEMCE

London, 28. nov. — Kakih 300,000 Nemcev je zbežalo iz ruske armade od Gomela v Belji Rusiji, pustivši na mnogomne zaloge vojnih potrebščin. Ruski gerilci pridno pomagajo armadi s tem, da polagajo mine na ceste, uničujejo mostove in kopljejo jarke preko cest, da s tem zadržujejo Nemce, dočim pritiska ruska armada tesno za naciji.

Rusi se jim z uspehom ustavljajo. Kakor so ruski gerilci igrali veliko vlogo ob reki Dnjepru, in pomagali ruski armadi zasekati vrzel v nemško linijo s tem, da so vodili ruske čete skozi gozdove Nemcem v bok, tako igrajo zdaj gerilci veliko vlogo pri Gomelu, ko ovirajo nacije, da se ne morejo dovolj naglo umikati.

Italijanski kardinal označuje Nemce kot brezbožno divjaško druhal

Vatikan, 28. nov. — Ildelfonso Schuster, kardinal in nadškof v Milani, označil Nemce, da niso ljudje, ampak "brezbožno divjaško druhal". Kardinal je označil nemško armado, ki se nahaja v severni Italiji, in cerkve zunaj Milana, ki so v lasti Nemcev. Kardinal je slučaj cerkve v Gagnino, v katero so vojniki ponoči vdrli in jo razorožili. Kardinal je naročil župnikom, da ne sme biti v cerkvi, kjer se nahaja nemška okupatorska armada, puščena sv. hostija preko noči v oltarju, ampak mora biti spravljena na kraju, kjer bo varna pred "umazanimi rokami brezbožne druhal".

Nemčija res išče zaveznike?

London, 28. nov. — Iz Švicarske, da je Franz von Papen, nekdanji nemški poslanik v Turčiji, vladarju obiskal. Vred tega so se razpravljale, da išče Nemčija zaveznike in sicer naj bi bil papež Pij XII.

Papen je res odšel pred nekaj dnevi iz Ankare v Berlin, kjer je bil v Rimu pri papežu. Govorila se je, da bi bil logičen po-
stopelj za Hitlerja pri papežu.

Potres na Turškem je ubil nad 1,800 oseb

Ankara. — V petek večer je obiskal severno Turčijo močan potres, tekmo katerega je bilo ubitih več kot 1,800 oseb. Oblasti hite pošiljati v prizadete kraje zdravila in druge potrebščine.

Potres je bil kakih 160 milj severno od glavnega mesta Ankare ob obali Črnega morja in je bil eden najhujših v zgodovini Turčije. Vsega skupaj so bili trije potresni sunki; prvi je trajal 13 sekund, druga dva po dve sekundi. V mestu Amasija je bilo porušenih 60% vseh poslopij in ubitih nad 500 oseb.

Poškodba rojaka Kdo je izgubil?

Poznani Louis Spehek se je poškodoval na nogah, ko je popravljal železno ograjo na Lakeside in 49. cesti. V postelji bo moral ostati kake tri tedne pod zdravniško oskrbo. Prijatelji ga lahko obiščejo.

Tedenski koledar za racioniranje

CONSERVE — Zelene znamke A, B in C iz knjige 4 so veljavne do 20. decembra.
SIROVO MASLO, sir, itd — Rujave znamke G, H, J in K so veljavne do te sobote. Znamki L in M sta tudi veljavni zdaj, do 12. dec. P od 12. dec., Q od 19. decembra. Vse te so veljavne do 29. decembra.
SLADKOR — Znamka 29 iz knjige št. 4 je veljavna do 15. decembra.
SLADKOR — Znamka 18 iz knjige 1 in "airplane" znamka iz knjige 2 sta veljavni do preklica, vsaka za en par čevljev.
GOLIN — Znamka 9 iz knjige A je v veljavi zdaj in do 15. decembra. Ta znamka kupi 3 galone gazolina. Znamke B in C so veljavne, dokler jih imate kaj.
KJUGA — Knjiga A mora dati pregledati kolesa do 31. decembra; knjiga B do 29. februarja, C do 30. novembra, to je do 31. decembra.
Kdor hoče kupiti novo peč za gretje ali kuhanje, na njegov račun mora prej dobiti dovoljenje od svojega racioniranja.

ANTON KOLAR UMRL HUDI BODO BOJI ZA PACIFIK

Po dolgi in mučni boleznici je umrl v Glenville bolnišnici splošno poznani Anton Kolar, star 52 let, stanujoč na 3222 Lakeside Ave. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Gertrude roj. Bernick in pet otrok, hčeri Gertrude poroč. Barker in Margaret, ter tri sinove pri vojaki: Anthony in Robert v Alaski, Frank pa v Panami, ki je v petek prihitel domov, ter več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v Smartnem pri Litiji, kjer zapušča več sorodnikov. Tukaj je bival nad 40 let. Bil je član društva France Prešeren št. 17 SDZ, katerega je bil predsednik 25 let, za kar ga je članstvo nagradilo z zlato uro za delo in trud pri društvu. Pred leti je bil predsednik in direktor SND na St. Clair Ave., predsednik pevskega društva Triglav ter starosta in član Slovenskega Sokola. Bil je vedno aktiven na društvenem in narodnem polju in zelo zaveden Slovenec.

VOJAKI NIMAJO KRITJA PRI NAPADU

Washington. — Zavzetje Gilbertskega otočja, katero označujejo kot najhujši boj, kar so jih imeli še ameriški marini v svoji zgodovini, je najbrže samo en del tega, kar še čaka Amerikance v centralnem Pacifiku.

Gilbertsko otočje je samo majhen del ozemlja, s katerega bo treba pregnati Japonce, je dejal mornariški tajnik Knox.

Da je pri zavzetju otoka Tarawa padlo toliko ameriških marinov in pehote, je bil največ vzrok ta, ker ti pri izkrcavanju niso imeli nobenega kritja. Vsled plitvin in čeri pri tem otoku so morali ameriški vojaki bresti vodo ali plavati do obrežja in so bili za to dobra tarča Japoncem na otoku.

Ranjen medved je strl lovca do smrti

West Townsend, Vt. — Carl Herrick, star 37 let, je plačal slabo streljanje s smrtno. Truplo so dobili v gozdu, poleg njega pa puško, v kateri je manjkalo enega naboja. Po sledovih sodijo, da je lovec medveda obstrlel, nakar ga je medved po-
grabil in mu strl prsni koš. Po medvedovih sledovih v snegu so-
deč je tehtal medved kakih 400 funtov.

Romunski diktator je pri Hitlerju

London. — Romunski premier in maršal Ion Antonescu se nahaja v Hitlerjevem glavnem stanu. Baje imata zelo važne razgovore radi nevarne bližine ruske armade.

Ameriške izgube v Italiji do danes

Washington. — Vojni tajnik Stimson poroča, da so bile izgube 5. ameriške armade v Italiji od izkrcanja pri Salerno do danes sledeče: 1,613 ubitih, 6,361 ranjenih in 2,635 pogrešanih.

Za pohabljenje

Vsi oni, ki so pohabljeni, pa mislijo, da bi se lahko opravljali kako delo, naj pridejo jutri zjutraj ob devetih v spodnje prostore SND. Družba, ki deluje na tem, da preskrbi pohabljenim delo, bo poslala uradnike, ki bodo vsakega posameznega izprašali in ugotovili, za kakšno delo bi bil sposoben.

Proslava 30 letnice

Hrvaška župnija sv. Nikolaja na Superior Ave. in 36. cesti je večer praznovala 30-letnico obstoja. Na banketu, katerega se je udeležilo več kot 400 oseb, je bil stoloravnatelj župnik msgr. Tomislav Firis, glavni govornik pa je bil državni senator Wm. M. Boyd.

V kratkem lahko pričakujemo važnih novic od "velikih treh"

London. — Vsa znamenja kažejo, da bo svet zvedel v kratkem sila važne novice, ki bodo bolj diplomatskega kot vojnega značaja. To se pričakuje od sestanka "velike trojice", Roosevelta, Churchilla in Stalina. Najnovejša poročila pa trdijo, da je pričakovati na tem sestanku tudi zastopnika četrte velesile, najbrže Chiang Kai-sheka.

Govori se tudi, da bo na tem sestanku morda navzoč tudi Edvard Beneš, predsednik Čehoslovaške, katerega smatrajo za najboljšega poznavalca razmer, velikega zagovornika malih narodov, ki bo "velikim trem" lahko mnogo svetloval glede povojne Evrope.

Madžari zahtevajo, da se pokliče vojsko iz Rusije

New York. — Neka depeša iz Švice trdi, da je bilo v madžarskem parlamentu zahtevano, da vlada takoj odpokliče vse madžarske vojake iz ruske fronte domov. Zahteva je zbudila v parlamentu splošno odobravanje.

Zahtevo je podal poslanec Zsilinckij, ki je zastopnik neodvisne kmetijske stranke. Poslanec je izjavil v parlamentu, da je bila Madžarska potegnjena v to vojno brez odobrenja parlamenta, torej nepostavno ter da država nima nobene obveznosti napram osišču, ker isto ne obstoji več. Dalje je poslanec tudi zahteval, da se postavi pred sodni stol vse tiste, ki so odgovorni, da so šle madžarske čete v vojno.

Parna lopata v zraku

V soboto zjutraj ob 2:10 se je z velikim pokom razletela parna lopata, last Lombardo Bros. Construction Co. na 1771 St. Clair Ave. Policija pravi, da je razstrelbo povzročila bomba, položena pod lopato. To je že šest tak napad na lastnino te družbe od leta 1939. Najbrže je to delo tekmecev. V bližnjih poslopjih so bile vse šipe drobne vsled detonacije.

Vse najboljše!

Dobro poznana Mr. in Mrs. Josip Potočnik, 448 E. 157. St. obhajata danes 30 letnico srečnega in zadovoljnega zakonskega življenja. Edini sin Joseph, ki služi Strica Sama, je prišel s svojo soprogo Veroniko domov na kratek dopust, da bo lahko svojim ljubljanim staršem ustmeno čestital. Tudi mi se pridružujemo čestitkam in jima kličemo: še na mnoga leta zdravih in srečnih dni!

Pozdravi iz Oklahome

Družina Telich pozdravlja vse prijatelje in znance iz Oklahome City, Okla., kamor je šla na kratek obisk.

TAKO SUHIH PRAZNIKOV NI BILO OD PROHIBICIJE

Washington. — Razna znamenja kažejo, da bodo letošnji božični prazniki najbolj suhi od časa prohibicije, kar se tiče opojne pijače. Nekako polovico manj žganja se vzame zdaj iz vladnih skladišč, kot ob istem času lanske leto, poroča zakladniški urad. Lansko leto ob tem času smo prvič slišali, da bo primanjkovalo žganja, ker je bilo distilerijam ukazano izdelovati alkohol za armado in ne žganje.

Glede situacije v žganjarski industriji so se v zadnjem času pojavili sledeči novi znaki:

Senatni odsek je začel preiskovati vzroke pomanjkanju žganja.

Urad za kontrolo cen namerava postaviti maksimalne cene žganju, ki se danes prodaja vse od \$6 do \$10 petinska steklenica.

Vladni urad za vojno produkcijo je odločno izjavil, da pred koncem 1944 distilerije ne bodo izdelovale žganja.

Butlegerji prihajajo vedno bolj na dan s svojimi pridelki. Kdor nima torej kake steklenice kje "pod stražo" spravljene, bo požiral sline ob praznikih.

Koliko distilerije vzamejo iz vladnih skladišč žganja, dokazuje vladna blagajna, ki dobi davek od vsake galone žganja. V oktobru lanskega leta so ga vzele distilerije 17,513,000 galon, v oktobru letos pa samo 8,195,000.

Na 1. oktobra so imele distilerije še 419,000,000 galon žganja in ako se odračuna 25% za izhlapevanje, ga ostane torej samo še 315,000,000 galon, kar bi bilo v normalnih razmerah nekako za dve leti.

Cathedral višja šola je zmagala Lincoln šolo

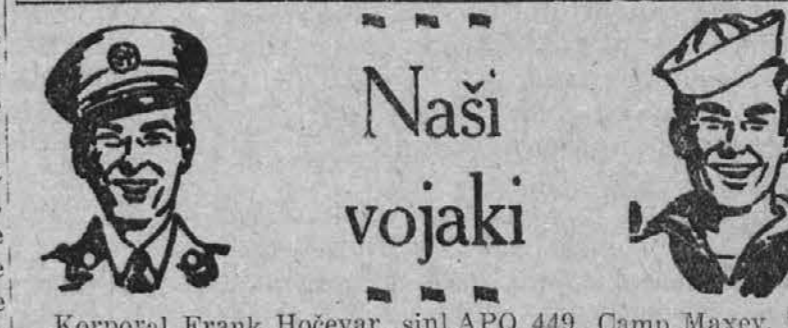
V Clevelandskem stadionu se je vršila v soboto nogometna igra, katero je prišlo gledati 40,583 oseb. Igrala sta krožka od Cathedral višje in Lincoln višje šole in sicer sta igrala za božični sklad revnim otrokom. Cathedral krožek je zmagal z 18 proti 12. Najbolj se je odlikoval naš slovenski atlet Ray Rakar, sin Martin Rakarjeve družine iz Holmes Ave.

Žganja ne bo do petka

Državni nadzornik Harris je rekel, da bodo ta teden državne prodajalne dobile novo zalogo žganja, toda prodajalega najbrže ne bodo do petka, ko bo dovolj zaloge v vseh prodajalnah.

Mrs. Jazbec bolna

Trgovka Mrs. Agnes Jazbec iz 222. ceste v Euclidu je bila odpeljana v Huron Rd. bolnišnico. Zbolela je za pljučnico. Obiski še niso dovoljeni.

Naši vojaki

Korporal Frank Hočevar, sin družine Mr. in Mrs. Charles Hočevar iz 15916 Raymond Ave., Maple Heights, O. se nahaja na kratkem dopustu. Prišel je iz Ft. Screven, Ga. Njegov brat, korporal Charles L. Hočevar se pa nahaja v Shreveport, La.

Za 10 dni je prišel na dopust Stanley F. Sray, sin Mr. in Mrs. Frank Sray iz 3608 E. 80. St. Nazaj odide v soboto 4. decembra. Pozdravlja vse prijatelje in znance.

Doma na dopustu se nahaja Pvt. Frank J. Troha. Prijatelj je lahko obiščejo na domu staršev, Jack in Rose Troha, 14316 Thames Ave. Njegov vojaški naslov je: Pvt. J. Troha, 35522637 Btry A, 371 F. A. Bn. APO 449, Camp Maxey, Texas. Naslov drugega brata je Pfc. John Troha, Base Ordnance Office, Langley Field, Va. Naslov tretjega brata je pa: Cpl. Jack F. Troha, 35063739 Sqdn. 711, 447 Bomb Group, APO 9020, c/o Postoffice New York, N. Y. Njegova soproga Helen zdaj sama obratuje mesnico na 609 E. 140. St. znano pod imenom Longfellow Meat Market.

Veselo sta bila presenečena Mr. in Mrs. Frank Bojc, 1184 E. 61. St., ko je nenadoma prišel domov njiju sin Pvt. Frank R. Bojc, ki služi pri 37. diviziji. Dobil je dopust za 30 dni. Bil je v akciji v pacifični vojni zoni. Prijatelji ga lahko obiščejo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrta leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 280 Mon., Nov. 29, 1943

BESEDA IZ NARODA

Iz urada št. 3 SMZ

Članstvu naše podružnice v premislek. Bližamo se koncu leta 1943, se par dni pa bomo že v mesecu decembru. Mogoče bo kdo rekel, kaj pa je v decembru tako posebnega, da bi bilo treba o tem razmišljati? To pomeni, da je prišel tisti čas, ko nas kliče društvena dolžnost, kakor nam to pravila določajo.

Torej, če le malo pogledate v pravila, seveda, če se drugače ne morete spomnit, pa boste videli, da se v mesecu decembru vrše letne seje naših društev in tu pa so volitve društvenih odborov.

Tudi naša podružnica ima svojo letno sejo v mesecu decembru, in sicer prvi četrtek v mesecu, to je 2. dec. ob 7:30 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer se navadno vrše naše seje. Ker je glavna seja samo enkrat v letu, zato je dolžnost vsakega člana, da se vsaj te seje udeleži, če mu je to le mogoče. Seveda dandanes je tudi težko za marsikaterega člana, ki bi sicer rad prišel na sejo, a ga zadržuje delo in to pa je v današnjih časih prvo. Da smo v vojni se je kazalo skozi celo leto, ker je bilo vedno le malo članov na sejah. Zato pa vas prosim, da se vsaj letne seje udeležite v večjem številu. Saj veste, da bo treba voliti odbor za prihodnje poslovno leto in veliko je še drugih važnih stvari, ki jih bo treba rešiti v korist podružnice in naše Slovenske moške zveze.

To pa je mogoče storiti le v slučaju, če se dovolj članov odzove in pride na sejo ter s svojimi dobrimi nasveti pomaga k napredku organizacije. Zavedajte se, da sam odbor ne more vsega sam urediti kot je to potrebno in tudi noben posamezen odbornik noče prevzema pridi vse odgovornosti nase. Pridite, ker vas potrebujemo. Odbor bo mogoče uspešno delovati le, če bo videl, da ga vi podpirate in se zanimate za podružnico in organizacijo.

Veliko izmed vas je tudi še, ki gotovo ne veste, da naša podružnica šteje že 275 članov in da imamo že 25 naših fantov pri vojakih in nekateri pa bodo še odšli v bližnji bodočnosti. Potrebno je, da skupno delujemo in da ko se bodo naši člani vrnili, da bodo našli vse v redu. Da ne bodo mogli reči, da ker oni niso bili doma pa je vse spalo. Vedimo, da moramo mi delati, ki smo doma. Vojaki nimajo časa, da bi se sedaj brigali za napredku društva, kajti oni so prezaposleni v borbi za svobodo in da nam že skoraj prineso tako zaželjeni mir, katerega narod tu in onstran morja tako težko in željno pričakuje.

Vsem našim fantom-vojakom pa želimo, da bi se že skoro zdravi in veselji vrnili v naše društvene vrste in nadaljevali delo, katerega so bili začeli predno so odšli na branik domovine. Potem pa bomo zopet veselji skupaj kot ena družina, saj tega vsi želimo in vem, da in nikogar med nami, ki bi si tega ne želel.

H koncu vas še enkrat vse prav prijazno vabim, da se gotovo odzovete klicu na letno sejo. Držimo se naših pravil in delujemo kot pravi bratje vsi za enega in eden za vse. Pozdrav vsem članom Slovenske moške zveze.

Joseph Hočvar, preds.

Naj bi se priglasili

Slabotni, brezdolni, pohabljeni ali drugače brezdelni, naj bi se priglasili, da se jim preskrbi delo. To je danes nam dnevnem redu. V ta namen obstoji družba, katerega posreduje,

všteta tudi mestna odbornika Pucel in Kovacič.

Kako se vrši zasliševanje teh, ki bi radi delali, če bi se jim dobilo delo, naj pojasni tole poročilo.

Zadnji pondeljek 22. novembra, smo imeli sestanek v eni sobi S. N. doma. Tam so bili trije uradniki iz družbe in imeli s seboj stvari ali predmete, s katerimi so preiskovali navzoče, pohabljene in slabotne osebe, ki so bile priglajene v ta nameh. Obenem so bili vpisani o njih položaju in izjavah, kakšna dela da si upajo še izvrševati. V ta namen so imeli priliko, da z rokami pokažejo gibčnost v prstih in rokah, kakor tudi s tem, da pokažejo, kako dolgo bi vztrajali, če bi začeli delati. Vse to je tako primerno urejeno, da se dotičnik sam osvedoči o svoji zmoglosti. Med navzočimi je nastalo veselje in zanimanje.

Podobni sestanki se bodo vršili v bodoče tu in tam. Kjerkoli bi se pa nahajal kateri od takih, da ne bi mogel iti iz hiše, je družba na razpolago, da pošlje svojega služabnika na dotičnika dom, da ga preišče na domu. Nudi se vsa udobnost vsem, ki imajo voljo za delo in za svoje izboljšanje.

Radi tega je namen družbe, da se v tem obrne na vse skupine. Na vsa društva, katerega morda imajo svoje člane v podporah, a so mogoče še zmogljivi za delo, kjer bi si lahko več zasluzili in bi zadovoljnejše živeli z delom kakor s podporo. To je zelo važna pripomba, vsako društvo naj bi podalo imenik takih, da jih družba lahko preiščuva v njih lastno korist. O vsem tem se bo še oznanjalo in pojasnjevalo, tudi na radio. Velja pa za vse bližnje in daljne, rojaki se lahko priglasijo kjerkoli se kdo nahaja. Družba zavzema vse širine Amerike, postojanke so pa radi tega, da se lahko preišče vse posamezne dele naselbine. Osebnem sem na razpolago tudi podpisani.

Anton Grdina.

Res lepo je na deželi

Hubbard Rd. — Tako vreme kot smo ga imeli do sedaj, je pa že vse prelepo za te čase. Sveti Martin jo je že odkuril, pa ni bilo še nobenega snega, da bi ga bilo vredno imenovati sneg. Pokazal se je bil samo toliko, da smo videli, da bo tudi letošnji zimo bel. Povedal sem tudi že, da smo koruzo pospravili in kako se je obnesla. Sedaj ne kaže drugega kot še kakšno listje pograbiti, katerega je letos pa že toliko, da ni skoro kam z njim. To pa menda samo zato, ker je bilo letos tako mirno vreme, da ga niti za las ni premaknilo z mesta, kamor je padel tam je obležal in čaka, kdaj ga bo kdo pobral in odnesel, kamor spada.

Meni za tako delo ni dosti, da bi listje prenašal, ker sem bolj svojih v križu in se težko pripogibljem, zato pa tako delo opravi mesto mene naš Eddie. Saj veste, da imam jaz že od nekdaj tako lastnost, da se v vselej rad umaknem, kadar je na vrsti kaj težje delo. Se ko se imel v Clevelandu štacuno, sem vedno gledal na to, da je bil vselej pomočnik z mano, da je on prenesel vsako stvarco, da se jaz nisem pritaknil drugega, kot da sem nosil svinčnik za usesom in pa klepetal z dekletimi in ženami, ki so zahajale v našo trgovino. Le vprašajte jih, če ni bilo res tako. Zato pa je sedaj tak jamer po meni in bi menda najraje videla, da bi se zopet znašel med njimi in bi jim stregel kot je bila to lepa moja navada v starih dobrnih časih.

Rekel sem, da je sv. Martin odnesel pete, pa naj jih le, saj mi itak ni pustil drugega kot da sem starejši za eno leto. O, da bi pa pustil kakšen galoneček za sabo, tistega pa že ne, da bi si jaz delal kratek čas z

Hubbardu. Kako se bodo zvršile, vam bom že enkrat pozneje poročal. Kdor želi kakšen urad, ali spremembo istega, ali se mu odpove, naj pride v javnost s prošnjo ali pritožbo, ker na poznejše take pritožbe ali kar že, se ne bo oziralo, kadar bodo volitve že v razmahu. Prav veselilo bi me, če bi se kdo oglasil za dopisnikarja in poročevalca, da bi se jaz malo odpočil od napornega dela, katerega vršim že šest let.

Tudi ščetinci se bližajo svojemu koncu in kmalu bodo zabari.

Če verjamete al' pa ne

Tista sobota je bila po čudnem naključju strašno lepa. Nekje je morala biti kaka pomnjam, in si obujal spomine na pretekle dni, ki bili so in več jih ni.

Vedno vam poročam, da prihajajo ljudje v te naše lepe kraje, sedaj pa vam moram povedati, da tudi odhajajo. Pred kratkim nas je zapustila, se reče samo čez zimo, Mrs. Mlakar, ki ima tukaj prav lep dom za poletne mesece in upamo, da se bo zopet vrnila, ko bo enkrat kukavica zakukala. Torej Mrs. Mlakar jo je odkurila od tukaj, kar tebi nič meni nič, niti po slovo ni prišla. Ne vem kaj se ji je tako fržmagalo. Morda se ji ni zdelo, da bi pretakala solze ob slovesu, ali pa se je morda zarekla, da nas obišče enkrat pozneje. Jo pa zelo pogrešamo.

Nekoč sem vam že povedal, da na tem našem Hubbardu žive jako odlični ljudje kakor bankirji, profesorji in tudi šolski superintendent iz Lake County, dalje prodajalec zemljišč, zavarovalniški zastopnik, ki pa je že višji uradnik in ima svoj urad v Clevelandu. Dalje imamo pri nas trgovine, gostilne, restavracije, garaže, tovarne; dalje živi tukaj tudi naš "purger-majster" in pa seveda tudi dopisnikar ali poročevalec za te kraje. Saj to ni vse kar tja v en dan, kajti naloga poročevalca je, da pove vsem na svetu, kako se imamo tukaj na Hubbardu in seveda te novice poroča v največjem in najbolj priljubljenem slovenskem dnevniku — v "Ameriški Domovini." Prepričan sem, da te dopise čita več tisoč naročnikov in naročnic, ne bom rekel, da več kot Adamičevih spisov, ampak kar se pa tiče slovenskih bralcev, bi pa skoraj rekel, da več.

Morda nekega dne tudi jaz zaslovim med našimi ljudmi posebno v Clevelandu, kjer jih je največ in so radodarni ter usmiljenega srca. Morda bo nekega dne sklican velik shod in mi bodo nametali nekaj copakov, ki bi mi res prav prišli in bi mi bilo tudi v priznanje za moj trud, ko si dan za dnem mučim svoj talent, da vam poročam novice iz teh krajev, ki bi jih drugače nikdar ne izvedeli. Veliko je tudi za smeh in kratek čas, saj je to tudi nekaj vredno v teh žalostnih časih, ko je na dnevnem redu sam pobjov in prekanjanje. Čital sem tudi o prerakanju, koliko ljudi je partizanov tukaj in tam; pravijo da je 90 ljudi izmed sto na strani partizanov. Če tudi mene štejejo med nje, morajo enega odstet in tako jih bo samo 89.

In ker so že protesti na dnevnem redu, protestiram tudi jaz proti temu, da bi me kdo tlačil kam med partizane. Jaz sem bil, sem še in bom tudi ostal zvest državljan te naše lepe nove domovine z dušo in telesom, kar sem tudi prisegel tedaj, ko so me sprejeli v to veliko in častno družbo Zedinjenih držav.

Sedaj bodo tudi volitve na Hubbardu. Kako se bodo zvršile, vam bom že enkrat pozneje poročal. Kdor želi kakšen urad, ali spremembo istega, ali se mu odpove, naj pride v javnost s prošnjo ali pritožbo, ker na poznejše take pritožbe ali kar že, se ne bo oziralo, kadar bodo volitve že v razmahu. Prav veselilo bi me, če bi se kdo oglasil za dopisnikarja in poročevalca, da bi se jaz malo odpočil od napornega dela, katerega vršim že šest let.

Tudi ščetinci se bližajo svojemu koncu in kmalu bodo zabari.

Liquors!

Tok tako, željna sta fantična, da s prstom pokaže na me, ki je stal v velikih krakih, da si je nalagal na lepem posloplju. Potem dam napis in berem: "Kam po mestrata, saj tam nisem?" "Drenik?"

Preporod in vstajenje Avstrije

Po zaključku moskovske konference smo z velikim presenečenjem čitali, da so zastopniki velesil v Moskvi določili preorenje Avstrije. Uvaževana ameriška revija "Time" piše tozadevno:

Avstrijci imajo danes bolj izgled kot kdajkoli prej izza ustanovitve avstrijske republike, ki je bila ustanovljena pred 25 leti. Rezultat moskovskega odloka je bil, da so se na dunajskih ulicah nemudoma pojavili napisi z antinacijskimi gesli. Dunajčani so se pričeli zopet smehljati, Himmler pa je razglasil nove odredbe in dekrete proti onim, ki bi zbijali šale na račun Nemčije.

Sabotaža v avstrijskih tovarnah se je pričela širiti. Med avstrijskimi divizijami nemške armade se je pričela širiti apatija in v vse kraje, kjer so odpovedale avstrijske čete, so bili poslani SS uadniki. Nacijska sodišča so pričela razglašati smrtno obsodbe z obglavljanjem. Avstrijsko ljudstvo se zbira, pred razglasi, kjer čita imena obglavljenih.

Preko moskovskega radia pa prihajajo v nemščini, v dunajskem dialektu, navodila saboterjem: rušite železnice in ceste, ki jih potrebuje Hitler za vzdrževanje svoje fronte v Italiji in Jugoslaviji ter za dovažanje živil iz Mažarske in olja iz Rumunije. In glej: takoj so pričela prihajati poročila o rušenju železniške proge med Gradcem in Celovcem.

Pred enim stoletjem je izjavil Čeh František Palacky: Če bi ne bilo Avstrije, bi jo bilo treba ustvariti. Zagovorniki podonavske federacije pravijo, da je podonavska dolina sama se vzdržujoča edinica ter bi bila — če bi bila pravilno organizirana in zasnovana — člen med Evropo in Balkanom ter trden zid proti nemški ekspanziji.

Toda v zmešnjavi ob koncu svetovne vojne se je razloge za obstoj Avstrije popolnoma ignoriralo. Mirovne pogodbe so prepovedale Avstriji zvezo z Nemčijo, v zameno za njo pa ji niso dale ničesar. Avstrija je izgubila skoraj devet desetlin svojega ozemlja ter padla v mrtvilo, nezmožna živeti ali umreti. Kjer je vladalo prej veselje, se je pričel razpad. Avstrija je postala slična otroku z veliko glavo in slabotnim telesom. Dunaj je štel skoraj dva milijona prebivalcev, dočim je imela vsa ostala Avstrija nadaljnih pet milijonov ljudi.

Po Hitlerjevem "Anschlusu" je znano, kako je šlo Avstriji.

Moskovska deklaracija glede Avstrije je prišla tako nenadno in nepričakovano kakor potres. Zastopniki velesil so si najbrže mislili: Ker Nemčija ne bo smela obdržati Avstrije, ne more tudi pričakovati, da bo obdržala drugod svoj plen. Dalje so bile velesile najbrže mnenja, da bi podonavska federacija popravila pogreške versalske pogodbe. Če je temu tako, so se morale po vsej priliki odpovedati večji konceptiji o vse-evropski federaciji, ali pa so vsaj sklenile, da se odloži takšno evropsko federacijo za poznejši čas.

Ko bo češkoslovaški predsednik Beneš podpisal v Moskvi 20-letno pogodbo s Sovjetsko Rusijo, bo morda s tem podan dokaz, da je podonavska federacija res v snovanju. V takšni povojni federaciji bi zavzemala Češkoslovaška prvo mesto. Industrijski državi Češkoslovaška in Avstrija bi prav lahko pritegnili nase agrarno Madžarsko, Romunijo ter Hrvaško in Slovenijo, ako bi po vojni ne bilo več Jugoslavije. Ostali del južnovzhodne Evrope — Bolgarija, Grčija, Srbija in Albanija — pa bi morda ustvarile svojo vzporedno balkansko federacijo.

Tri dve federaciji bi imeli skupno sledče: 1. ekonomsko in carinsko, ne pa politično spojitve; 2. obe bi se morali ozirati v Moskvo za svoje politično vodstvo v zunanjih zadevah; 3. določena bi jima bila vloga čuvarjev ruskih severno-vzhodnih mej in nasprotnikov nemških ambicij ter ekspanzije proti vzhodu.

Ne glede na to, koliko razprav in diskuzij je bilo glede drugih zadev na moskovski konferenci, ni skoraj dvoma, da kar se tiče Avstrije, je bil na konferenci že od vsega početka dosežen sporazum. Ameriški državni tajnik Hull goji že dolgo ambicije, ki gredo za tem, da bi se razkosalo veliki nemški rajh; Stalin pa že dolgo uvideva potrebo preporoda in vstajanja Avstrije, ako se želi, da bo podonavska federacija doprinesla svoj delež v stabilizaciji vzhodne Evrope na način, ki bi bil zadovoljiv za Sovjetsko zvezo.

TO IN ONO

Lojze Adamič je trdil na shodu v Clevelandu, da nam je v Harper's Magazinu nastavljanje limanice, na katere smo se ujeli kot kalini. No, da, priznamo, da smo se ujeli in začeli popravljati Adamičeve trditve v dotični reviji. Na te naše "popravke" so začeli deževati razni protesti, organizirani po Rogljačih, Medveščakih, Pojčkah. Torej: čas smo se ujeli mi na limanice, so se tudi tisti, ki so protestirali. In tako lepo sedimo na Adamičevih "limanicah" vsi skupaj. Jasen dokaz, da hoče ali da je hotel Lojze potegniti vse skupaj, ampak izpregledali smo dozdaj samo mi, drugi pa še bodo, prej ali slej.

Kupujte vojne bonde!

Trebušnik na dunajski lovski razstavi

Spisal Janko Mlakar

Nato odvijte Trebušnik precej velik zavitek ter mi poda v okvirju račun častnega banketa, ki ga je bil sam plačal. Kakor sem spoznal iz njega, so se morali na banketu prav dobro imeti; pokale so celo šampanjke. Zato se je pa tudi Trebušnikova denarnica olajšala za okroglih 180 K. Kaj se hoče! "Dunajska restavracija" je bila pač najiminitnejša izmed vseh Bachovih (Bach je bil bog pijančevanja) svetišče v razstavi, in šampanjec tudi ni ravno najcenejša pijača.

"Junaka častnega večera," zlasti Gropa, sta jedla in pila, kar sta le mogla, ker sta menila, da gre to vse na tuje stroške. Pri šampanjcu pa naredi predsednik razsodišča na slavljenca gniljiv nagovor ter jima v imenu razsodišča poda največji lovski smoli jako primerno darilo, namreč račun za vse, kar so pri slavljenju pojedli in popili. Da bi ga pa lahko obesila na steno med druge lovske trofeje, izročili so ga jima v krasnem okvirju.

Marsikdo bi bil tako darilo odklonil, toda Trebušnik ni zastoj izmed ponosnih Zirovničanov najponosnejši. Zato je hvaležno sprejel svoji "lovski smoli jako primerno darilo," vrgel tiste kronce tja, kakor bi bili vinarji, a ob enem sklenil, da ne gre na nobeno lovsko razstavo več, kjer bo kakšen "paviljon za lovske dogodke."

Hvaležni Dunajčani so pa nato svoja slavljenca spremili z veliko slavo prav do sobe, kjer sta potem počivala do beglega dne.

Trebušnik in Gropa pa nista znala prav ceniti te dunajske uljudnosti. Kajti komaj sta se nekoliko otrešla tistega mačka, ki sta ga bila z banketa prinesla s seboj s častnim darilom vred, sta takoj, brez običajnega dolgega premišljevanja, sklenila, da obrneta hrbet lovske razstavi, ki deli tako draga častna darila ter se vrneta domov, kjer so večerje vendar nekoliko ceneje. Jaz sem si sicer precej prizadeval, da bi ju odvrnil od tega sklepa, toda moža sta se držala trdno kakor skala.

Gropa je pobral tisti zavitek s častnim darilom, in odšli smo na kolodvor. Tu sta slavljenca še nekoliko pozabljala Dunajčanom, nato sta se pa odpeljala proti domu. Vlak je že zapuščal kolodvor, ko Gropa pomoli skozi okno svojo kuštravo glavo ter mi še enkrat v svojem in Trebušnikovem imenu glasno zatrdi, da ju Dunaj ne vidi nikdar več.

(KONEC.)

Inflacija

V današnjih časih se vedno bolj pogosto sliši o inflaciji in ljudje kar v nekaki mrzlici pričakujemo, kaj bo še. Ampak, če pogledamo malo nazaj v preteklo stoletje, potem si bomo lahko vsaj malo predstavljali, kaj prav za prav je inflacija.

V izdaji "Placer Herald" z dnem 25. januarja 1873, kjer beremo, kakšne cene so morali plačevati rudarji-pionirji za razne komoditete v letu 1849.

Tako so morali plačati v tistem letu za funt sladkorja \$22, za par nogavice (moških) \$3.00, za sladko bučo (watermelon) \$4.00, za kosček zvečilnega tobaka \$1.50, kvart fižola \$2.00, vedro suhih jabol (bucket) \$3.00. Tudi v pijači ni bilo v takratnih časih veliko izbere. Za steklenico brinjevca (gin) so plačali \$6.00 in za steklenico "ale" pijače pa \$2.50.

RES LEPO JE NA DEŽELI

(Nadaljevanje z 2 strani)

do oni sami tukaj naselili in uredili vse po svoje, ker je zemlja rodovitna in tudi lahka za obdelovanje v teh krajih. Tako sem sedaj obkrojen od samih prijaznih slovenskih rojakov. O zadnje strani so prijazni Sterletovi in pa Klajnovi in sedaj še Jerebovi in z ene strani pa prijazni Perparjevi, s katerimi bolj pogosto kramljamo, ker smo tako blizu skup kot v mestu, ki drug drugemu v skledo gledajo in kaj je na mizi.

Tako se vedno bolj pomičejo naši rojaki iz Clevelanda proti nam in tako je tudi prav; le še več naj jih pride, seveda takih, ki so se premišljeno odločili za na kmetijo in ki so pri volje prevzeti vse križe in težave na svoje rame ter jih prenašati voljno brez godrnjanja v poznejšem času.

Kolikor mi je znano, jih gleda še več rojakov za farme v naših krajih. Z Jerebovimi so se bili pripeljali tudi Mr. in Mrs. Pavli iz Edna Ave. in Mrs. Frances Ponikvar iz 71. ceste, ki je soproga gl. predsednika SDZ. Vsi ti so si z zanimanjem ogledovali to lepoto pri nas, ki je pa seveda sedaj ni toliko dolgo in je vredno, da ga živi na tem lepem svetu. Nam zaspencem pa je že vseeno, če spimo na tem svetu, ali če bi snivali večno spanje na onem svetu.

Imeli pa smo zopet prijazne obiske ono nedeljo, ko so se pripeljali k nam Tone Jereb in njegova soproga. To so tisti prijazni ljudje, o katerih sem že pisal, da so kupili posestvo tukaj v bližini nas na Bennet Rd. Toda imena pa takrat nisem bil omenil, ko sem poročal, da so kupili. Torej, to je tisti prijazni Tone tam iz 69. ceste v Clevelandu, ki je tudi godbenik pri godbi Bled. Ti ljudje bodo torej naši sosedje, ker se naša zemljišča drže skupaj. Prav vesel pa me, da so kupili naši domači ljudje. Prav prijazen kmetija bo to, kadar se bo-

do oni sami tukaj naselili in uredili vse po svoje, ker je zemlja rodovitna in tudi lahka za obdelovanje v teh krajih. Tako sem sedaj obkrojen od samih prijaznih slovenskih rojakov. O zadnje strani so prijazni Sterletovi in pa Klajnovi in sedaj še Jerebovi in z ene strani pa prijazni Perparjevi, s katerimi bolj pogosto kramljamo, ker smo tako blizu skup kot v mestu, ki drug drugemu v skledo gledajo in kaj je na mizi.

Tako se vedno bolj pomičejo naši rojaki iz Clevelanda proti nam in tako je tudi prav; le še več naj jih pride, seveda takih, ki so se premišljeno odločili za na kmetijo in ki so pri volje prevzeti vse križe in težave na svoje rame ter jih prenašati voljno brez godrnjanja v poznejšem času.

Kolikor mi je znano, jih gleda še več rojakov za farme v naših krajih. Z Jerebovimi so se bili pripeljali tudi Mr. in Mrs. Pavli iz Edna Ave. in Mrs. Frances Ponikvar iz 71. ceste, ki je soproga gl. predsednika SDZ. Vsi ti so si z zanimanjem ogledovali to lepoto pri nas, ki je pa seveda sedaj ni toliko dolgo in je vredno, da ga živi na tem lepem svetu. Nam zaspencem pa je že vseeno, če spimo na tem svetu, ali če bi snivali večno spanje na onem svetu.

Imeli pa smo zopet prijazne obiske ono nedeljo, ko so se pripeljali k nam Tone Jereb in njegova soproga. To so tisti prijazni ljudje, o katerih sem že pisal, da so kupili posestvo tukaj v bližini nas na Bennet Rd. Toda imena pa takrat nisem bil omenil, ko sem poročal, da so kupili. Torej, to je tisti prijazni Tone tam iz 69. ceste v Clevelandu, ki je tudi godbenik pri godbi Bled. Ti ljudje bodo torej naši sosedje, ker se naša zemljišča drže skupaj. Prav vesel pa me, da so kupili naši domači ljudje. Prav prijazen kmetija bo to, kadar se bo-

do oni sami tukaj naselili in uredili vse po svoje, ker je zemlja rodovitna in tudi lahka za obdelovanje v teh krajih. Tako sem sedaj obkrojen od samih prijaznih slovenskih rojakov. O zadnje strani so prijazni Sterletovi in pa Klajnovi in sedaj še Jerebovi in z ene strani pa prijazni Perparjevi, s katerimi bolj pogosto kramljamo, ker smo tako blizu skup kot v mestu, ki drug drugemu v skledo gledajo in kaj je na mizi.

Tako se vedno bolj pomičejo naši rojaki iz Clevelanda proti nam in tako je tudi prav; le še več naj jih pride, seveda takih, ki so se premišljeno odločili za na kmetijo in ki so pri volje prevzeti vse križe in težave na svoje rame ter jih prenašati voljno brez godrnjanja v poznejšem času.

Kolikor mi je znano, jih gleda še več rojakov za farme v naših krajih. Z Jerebovimi so se bili pripeljali tudi Mr. in Mrs. Pavli iz Edna Ave. in Mrs. Frances Ponikvar iz 71. ceste, ki je soproga gl. predsednika SDZ. Vsi ti so si z zanimanjem ogledovali to lepoto pri nas, ki je pa seveda sedaj ni toliko dolgo in je vredno, da ga živi na tem lepem svetu. Nam zaspencem pa je že vseeno, če spimo na tem svetu, ali če bi snivali večno spanje na onem svetu.

Imeli pa smo zopet prijazne obiske ono nedeljo, ko so se pripeljali k nam Tone Jereb in njegova soproga. To so tisti prijazni ljudje, o katerih sem že pisal, da so kupili posestvo tukaj v bližini nas na Bennet Rd. Toda imena pa takrat nisem bil omenil, ko sem poročal, da so kupili. Torej, to je tisti prijazni Tone tam iz 69. ceste v Clevelandu, ki je tudi godbenik pri godbi Bled. Ti ljudje bodo torej naši sosedje, ker se naša zemljišča drže skupaj. Prav vesel pa me, da so kupili naši domači ljudje. Prav prijazen kmetija bo to, kadar se bo-

do oni sami tukaj naselili in uredili vse po svoje, ker je zemlja rodovitna in tudi lahka za obdelovanje v teh krajih. Tako sem sedaj obkrojen od samih prijaznih slovenskih rojakov. O zadnje strani so prijazni Sterletovi in pa Klajnovi in sedaj še Jerebovi in z ene strani pa prijazni Perparjevi, s katerimi bolj pogosto kramljamo, ker smo tako blizu skup kot v mestu, ki drug drugemu v skledo gledajo in kaj je na mizi.

Tako se vedno bolj pomičejo naši rojaki iz Clevelanda proti nam in tako je tudi prav; le še več naj jih pride, seveda takih, ki so se premišljeno odločili za na kmetijo in ki so pri volje prevzeti vse križe in težave na svoje rame ter jih prenašati voljno brez godrnjanja v poznejšem času.

Kolikor mi je znano, jih gleda še več rojakov za farme v naših krajih. Z Jerebovimi so se bili pripeljali tudi Mr. in Mrs. Pavli iz Edna Ave. in Mrs. Frances Ponikvar iz 71. ceste, ki je soproga gl. predsednika SDZ. Vsi ti so si z zanimanjem ogledovali to lepoto pri nas, ki je pa seveda sedaj ni toliko dolgo in je vredno, da ga živi na tem lepem svetu. Nam zaspencem pa je že vseeno, če spimo na tem svetu, ali če bi snivali večno spanje na onem svetu.

Imeli pa smo zopet prijazne obiske ono nedeljo, ko so se pripeljali k nam Tone Jereb in njegova soproga. To so tisti prijazni ljudje, o katerih sem že pisal, da so kupili posestvo tukaj v bližini nas na Bennet Rd. Toda imena pa takrat nisem bil omenil, ko sem poročal, da so kupili. Torej, to je tisti prijazni Tone tam iz 69. ceste v Clevelandu, ki je tudi godbenik pri godbi Bled. Ti ljudje bodo torej naši sosedje, ker se naša zemljišča drže skupaj. Prav vesel pa me, da so kupili naši domači ljudje. Prav prijazen kmetija bo to, kadar se bo-

do oni sami tukaj naselili in uredili vse po svoje, ker je zemlja rodovitna in tudi lahka za obdelovanje v teh krajih. Tako sem sedaj obkrojen od samih prijaznih slovenskih rojakov. O zadnje strani so prijazni Sterletovi in pa Klajnovi in sedaj še Jerebovi in z ene strani pa prijazni Perparjevi, s katerimi bolj pogosto kramljamo, ker smo tako blizu skup kot v mestu, ki drug drugemu v skledo gledajo in kaj je na mizi.

Tako se vedno bolj pomičejo naši rojaki iz Clevelanda proti nam in tako je tudi prav; le še več naj jih pride, seveda takih, ki so se premišljeno odločili za na kmetijo in ki so pri volje prevzeti vse križe in težave na svoje rame ter jih prenašati voljno brez godrnjanja v poznejšem času.

Kolikor mi je znano, jih gleda še več rojakov za farme v naših krajih. Z Jerebovimi so se bili pripeljali tudi Mr. in Mrs. Pavli iz Edna Ave. in Mrs. Frances Ponikvar iz 71. ceste, ki je soproga gl. predsednika SDZ. Vsi ti so si z zanimanjem ogledovali to lepoto pri nas, ki je pa seveda sedaj ni toliko dolgo in je vredno, da ga živi na tem lepem svetu. Nam zaspencem pa je že vseeno, če spimo na tem svetu, ali če bi snivali večno spanje na onem svetu.

Imeli pa smo zopet prijazne obiske ono nedeljo, ko so se pripeljali k nam Tone Jereb in njegova soproga. To so tisti prijazni ljudje, o katerih sem že pisal, da so kupili posestvo tukaj v bližini nas na Bennet Rd. Toda imena pa takrat nisem bil omenil, ko sem poročal, da so kupili. Torej, to je tisti prijazni Tone tam iz 69. ceste v Clevelandu, ki je tudi godbenik pri godbi Bled. Ti ljudje bodo torej naši sosedje, ker se naša zemljišča drže skupaj. Prav vesel pa me, da so kupili naši domači ljudje. Prav prijazen kmetija bo to, kadar se bo-

Kupujte vojne bonde!

Iz raznih naselbin

Walsenburg, Colo. — Pred dnevi je tukaj za pljučnico umrl John Seničar, star 63 let in doma iz Senova pri Rajhenbergu na Spodnjem Štajerskem. Bil je samski in v Ameriki je bil 35 let.

Milwaukee. — Dne 5. nov. je na posledica operacije umrl Albin Brul, star 34 let in rojen v Ameriki. Zapušča nevesto, mater in tri sestre. — Justina Suštar iz West Allisa je prejela s posredovanjem Rdečega križa pismo od svoje matere v stari domovini, v Stražgonjih pri Pragerskem. Mati Marija Lenart piše, da so še vsi živi in zdravi in jim gre "dobro." Stražgonjci so zdaj "Strassgointzen," Jugoslavija je "Deutsches Reich" in vsi morajo govoriti in pisati nemško...

Milwaukee. — Pred dnevi je avto do smrti povozil rojaka Johna Felicijana, ki je bil star 63 let in doma iz Rečice pri Savinjski dolini na Spodnjem Štajerskem. Vozitelj avtomobila je bil aretiran in je pod varščino \$1000.

New York. — Dne 15. nov. je v Maspethu na Long Islandu podolgi in mučni boleznimi umrl znani rojak George Jaklič, star 62 let in doma od Kočevja. Podlegel je raku. Zapušča ženo in odrasle otroke.

Red Lodge, Mont. — Vojni departament je poročal, da je 6. okt. t. l. padel na italijanski fronti Rudolf Krivtz, star 29 let in rojen tukaj. Bil je med prvimi, ki so bili v februarju 1941 poklicani v armado in prvi Slovenec iz tega mesta, ki je padel v vojni. Zapušča starše, dva brata (eden je pri vojaki) in dve sestri.

Los Angeles, Calif. — Pred dnevi je tukaj umrla Franciška Brus, stara 52 let in doma iz Idrije na Notranjskem. V Ameriki je bivala 32 let, vedno na zapadu in zapušča moža, sina in vnukinjo.

Kitajci bodo lahko postali državljani

Washington. — Senatna zbornica je sprejela predlog, da se dovoli prihod 105 Kitajcem vsako leto v Zedinjene države in da Kitajci v tej deželi lahko postanejo ameriški državljani. Tako je zdaj 61 let stara sporna zadeva rešena. Predlog je bil poslan predsedniku Rooseveltu v podpis.

Romunija bo izpraznila Bukarešto

London. — Radio iz Maroka je zatrjeval, da je romunska vlada zelo vznemirjena radi bližajoče ruske vojske ter je napravila načrte, da izseli prebivalstvo iz glavnega mesta Bukarešte. Vlada je odpeljala iz prestolnice že vse važne dokumente.

Papež Pij je sprejel diplomate

New York. — Radio iz Londona je poročal depešo iz švice, da je papež Pij sprejel v avdiciji angleškega poslanika, ameriškega zastopnika in nemškega ambasadorja. Papež je imel tudi dolge razgovore s svojimi kardinali. Govori se, da bo papež prišel v javnost z novim apelom za mir za božič.

Pošljite božične zavitke pred 10. dec.

Vladni urad za transportacijo nujno apelira na ljudi, naj pošljejo božične zavitke pred 10. decembrom. To velja za zavitke, ki bodo odposlani po Railway Express ali potom parcel pošte. Vzrok je, ker je prevozni sistem tako močno obremenjen in zavitki, ki bodo oddani pozneje, ne bodo mogli biti odpremljeni pravočasno. Torej kdor namerava koga obdariti za božič s kakim zavitkom, naj ga gotovo odpošlje do 10. decembra.

DELO DOBIJO

HOTEL STATLER
Ima odprto za
HOUSEBOY
HOUSEMAN
POMOČ V KUHNJI
ZA SLOVENSKE POMOČ
STATIONERY KURJAC
BETONSKI PLIKAC
ELEKTRIKAR
BAR BOYS
Prosta zavarovalnina
Prosta zdravniška postrežba
Počitnice s plačo
Plača, hrana, uniforma, odvisno od dela
Zglasite se pri vzhodu za služabništvo zdej za hotelom na 13. cesti, soba 335 od 9 zjutraj do 6 večer. (282)

MOŠKI
za pomoč v pekariji
79c na uro v začetku.
Čas in pol za nad 40 ur.
Važna industrija
Zglasite se
Grennan Bakeries Inc.
1941 E. 66. St. (280)

MALE OGLASI

Stanovanje v najem
Odda se 4 sobe, kopalnica in klet; dobi se tudi garaža. Poizve se na 1128 E. 63. St.

Hiša naprodaj
Za 2 družini na 660 E. 91. St. severno od St. Clair Ave., 5 sob spodaj, 5 gorej, 3 garaže, izgotovljeno 3. nadstropje z gorkoto; vse moderno; furnez s stokerjem; v bližini prodajalca, cerkva in šol. Pokličite GLENVILLE 5318. (280)

Avto naprodaj
Buick, 1938 Sedan v dobrem stanju. Zglasite se na 1082 E. 66. St. Telefon HE 2704. (281)

Odda se
Poštenim ljudem se odda kuhinja in spalnica. Zglasite se samo dopoldne na 1604 E. 41. St., spodaj. (281)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDICOTT 4212

DELO DOBIJO

MOŠKI PRI VOZIČKIH POMIVALCI POSODE PORTERJI
predznanje ni potrebno
Plača od ure
Povrhu overtime
Dobri delovni pogoji
V novi industrijski kafeteriji
Morajo biti državljani

The American Stove Co.
Aircraft Division
1825 E. 40. St. (282)

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za
6 dni v tednu
48 ur dela na teden
Plača za ZACETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na
Employment Office
1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(281)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.
Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.
Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—
1538 Wayne Rd., Rocky River.
Tri ure na dan, 6 dni v tednu.
Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prigrisite.
Employment Office odprt od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan, razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.
The Ohio Bell Telephone Co.
700 Prospect Ave., Soba 901 (281)

ZENSKE
Operatorice na Pointer stroje
Predznanje ni potrebno
Plača od ure.
Cleveland Cap Screw Co.
2921 E. 79. St. (280)

Ženske
za
Pastry peko
Drugi šiht. Plača od ure
Cleveland Cap Screw Co.
2921 E. 79. St. (280)

TOVARNIŠKO DELO
100% OBRAMBNO DELO
predznanje ni potrebno
Plača od ure in overtime
Ako ste zdaj zaposleni v važni industriji, morate dobiti izpustnico, da ste na razpoložanje.

THE DRAPER MFG. CO.
E. 91. St. and Crane
1 blok južno od Union Ave. (282)

DEKLETA
za pomoč v peki keksov
Dnevno delo.
Plača od ure. Čas in pol nad 40 ur.
Zglasite se
Grennan Bakeries Inc.
1941 E. 66. St. (280)

Kupujemo obrambne obveznice in znamkel

Na poli v domovino. — Amerikanci, ki so bili v japonskem ujetništvu se vračajo v domovino. Na sliki jih vidimo pred ukrancem na švedsko ladjo Gripsholm v Mormugao v Portugalski Indiji, kjer so bili zamenjani za Japonce, ki so se vračali iz Amerike.

Civilisti kot vojaki so izkazali zadnjo čast, ko so neshi mimo krsto z zadnjimi zemeljskimi ostanke enega izmed 20 mladeničev, ki so se v guerila vrstah borili v Naplu zoper nacije. Boj je trajal tri dni neprestano.

MISTERIJA

ROMAN

TRETJE POGLAVJE "Vesela Dolly."

Kapetan Rattlesnake je izpil svoj šesti grog, potem se je začel zadovoljno sprehajati po krovu svoje ladje, ki se je imenovala "Vesela Dolly." Posrečila se mu je bila namreč naravnost imenitna kupčija. Znano je, da plačajo Kitajci vse, samo da jim bo telo pokopano v domači zemlji. Zaradi tega kulta domovine je nastala v Ameriki cvetoča industrija. Če se plača precej skromna vsota, prepeljejo gotove vrste podjetniki iz San Franciska v Kanton rakve v Ameriki umrlih Kitajcev. Pred nekaj dnevi je bil kapetan Rattlesnake natovoril v svojo ladjo petsto rakve Kitajcev. Ko je bil na širokem morju, je dal poštenjakovič torvor pometati v vodo. Naravno, da je bil dobil prevoznino izplačano v naprej.

Tako olajšana je "Vesela Dolly" odjadrala v malo kalifornijsko luko, kjer je naložila puške repetirke in zaboje s strelivom. To je bilo došlo iz Nemčije in bilo določeno za nekega mehikanskega diktatorja.

Pri obeh kupčijah je kapetan zaslužil lepe denarce in vračal se je v San Francisko po tretji torvor. Nikake skrbi ni imel; vreme je bilo krasno in pihal je ravno dovolj močan veter, da je njegova jadrnica delala dvanaest do trinajst vozlov na uro. Težko bi kdo našel bolj srečnega in bolj zadovoljnega človeka pod milim nebom, kot je bil v tistem času kapetan "Vesela Dolly."

Kadil je smotko in gledal po obzorju okoli, prvič ker ni imel nobenega dela, drugič pa iz same navade. Naenkrat je v daljavi ene milje vzbudil njegovo pozornost čoln, ki je menda plaval narobe. Kapetan Rattlesnake se je vedno zanimal za ponesrečene ladje. Kadar je kako videl, je takoj zavezil k njej in včasih se je zgodilo, da

si je nagnabil lep plen.

Ne da bi se požuril, je vzel svoj daljnogled, obrisal leče z velikim barvanim robcem in nato navil daljnogled na dotično razdaljo. Naenkrat je začel gledati z veliko pozornostjo in nato zapovedal mornarjem, naj spustijo čoln v morje in naj dva moža naglo veslata k preobrnjenemu čolnu ter rešita potapljačice se ljudi.

—Veslajta kakor mogoče hitro mogoče, fanta! je dodal. Gre za uboge ponesrečence. V srce me boli, kadar vidim take stvari. Res, prerahločen sem za pomorščaka!

Mornarjev, ki so dobro vedeli, kaj je z občutljivostjo kapetana Rattlesnaka, enega najhujših gusarjev v Pacifiku, ni ta načelna izjava prav nič zanimala.

Naglo so spustili čoln v morje; krmar je prijel za krmilo, mornar pa za vesli in kmalu sta se toliko približala ponesrečencem, da sta mogla natančno razlikovati njih brod.

—Kaj pa je to? je dejal mornar. Dejal bi, da sta dve veliki ptičji gnezdi zvezani.

—Da, je dejal drugi in dva ponesrečenca sta v enem gnezdu.

—Odkod vraga sta mogla priti?

—Menda nista imela namena jadrati preko Pacifika v taki ladji?

—Požuriva se, zdí se mi, da se že potapljata.

Napela sta vse svoje moči in čoln je letel kot ptica preko valov.

Nista se motila: ponesrečenca, mlad mož in mlada žena, oblečena v čudno škrlatasto haljo, sta se že potapljala.

Bila sta Naola in Lionel Brady. Nahajala sta se v svoji slabi ladji že skoraj dve uri na morju.

Hudournik ju je bil tako naglo odnesel iz kaverne, da ni niti kapljica vode prodrla v notranjost. Potem se jima je pa naenkrat zdelo, da ju vodni tok ne nese več naprej, temveč da plavata mirno na enem istem mestu. Ker sta bila hermetično zaprta, sta se v tem času skoraj zadušila. Zato je Lionel prerezal usnjati lanec, ki je držal obe polkrogli skupaj, sunil v pokrov z ramó in ga odstranil.

Bila sta na sredi morja. Hudournik ju je splavil v močan morski tok, ki ju je naglo odnašal od obrežja. Razen tega je bila oseka in morska voda je drla od obali nazaj.

Bila sta tako srečna, da sta spet na svobodi in pod milim nebom, da v začetku niti misli-la nista na nevarnost, v kateri sta se nahajala.

Sele čez nekaj časa je Lionel spoznal silno nevarnost položaja. Njiju slaba, okrogla bar-ka ni imela niti vesel, niti krmila, niti jadra. Tako je bila na milost in nemilost izročena valovom. Drugača jima ni preostalo, kot čakati.

Lionel je sicer skušal napraviti jadro na ta način, da je svilo padala napel med svoje roke. K nesreči pa je veter pihal v smeri od obrežja sem in tako je moral opustiti ta poskus. Le ako bi začel pihati nasprotni veter, bi bila dana možnost, da se rešita na obalo.

—Za zdaj se ne da ničesar storiti, je dejal Lionel nestr-pano.

Naola je molčala. Nekaj časa sta s slastjo udihavala sveži morski zrak in se prisrčno poljubljala. Naola je bila presrečna, da je poleg Lionela. Imela je tako zaupanje v njegove zmožnosti in njegovo energijo, da ni izgubila niti za trenutek svoje mirnosti.

—Nekaj že najdeš, da se rešiva, je dejala smehljaje. On pa ji je skušal odkrito pokazati, kako zelo obupen je

položaj.

Tako je pretekla ura. Naola je naenkrat opazila, da morska voda pronicava v notranjost skozi spleteno vrbove. To je bila strašna nevarnost.

—Potopiva se, je zakričal Lionel obupno. Voda udara vedno bolj, in da bi dosegla obrežje plavaje, ni niti misliti.

Naola ni odgovorila, le obupno se je oklenila Lionela in ga kakor blazna poljubljala.

—In pomagati ne morem, je ponavljal Lionel in v svoji onemoglosti stiskal pesti.

V tem trenutku mu je Naola, ki je imela boljše oči kot on, pokazala z nemo kretnjo svojo točko na brezmejni morsk gladini.

—Ladja! je vzkliknil. —Vidiš, da sem storila prav, da nisem obupavala.

—Na žalost se zelo bojim, da naju ne zapazijo, ali pa da nama pridejo prepozno na pomoč.

Čprav ni imel dosti upanja, je vendar odtrgal kos padala in začel z njim mahati. Ob enem je več streliv izpalil iz svojega browninga, skratka, uporabil je vse znake, ki so v takem primeru običajni.

To je bilo v onem trenutku, ko ju je opazil kapetan Rattlesnake.

Med tem se je voda polagoma dvigala v notranjosti čolna in dosegla že skoraj polovico. Lionel je obupno mahal, mornarja sta pri veslanju napenjajala vse svoje sile, toda voda je naglo naraščala in teža obeh ljudi je porivala ladjo proti dnu.

Naola je bila že do pasu v vodi.

—Utopiva se, predno pridejo do naju, je rekla žalostno, udana v svojo usodo.

—Ne, ji je odvrnil Lionel. Plavalava bova toliko časa, dokler ne dospe čoln do naju. Ne boj se, jaz te bom držal nad vodo.

Naposled se je pod njuno težo čoln udal. Lionel je prijel z eno roko. Naola in začel plavati. Čutil se je dovolj močnega da vzdrži do prihoda mornarjev, toda naenkrat se mu je

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v va-še polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi izgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo pošlopje. (Nov. 26, 29)

zdelo, da vidi v valovju temne, svetlikajoče se hrbe somov, ki jih kar mrgoli v onih krajih. Če bi ju le eden napadel, bi bila izgubljena.

K sreči pa je bila njegova bojazen neopravičena in deset minut pozneje sta že sedela v čolnu, ki ju je pripeljal na "Veselo Dolly," kjer ju je sprejel kapetan Rattlesnake.

Med tem ko sta se mu prisrčno zahvaljevala, se je stari gusar na tihem spraševal, kdo bi pač bil ta parček in odkod prihaja.

Kapetan, je dejal Lionel, dovolite mi najprej, da se vam prav iskreno zahvalim. Dodati

vam pa moram, da ta zahvala ne bo obstojala samo iz pravnih besed.

—S kom imam čast govoriti? je vprašal Rattlesnake kar najprijaznejše.

—Jaz sem Lionel Brady iz San Franciska.

—Znameniti yachtman? je dodal kapetan spoštljivo.

—Da.

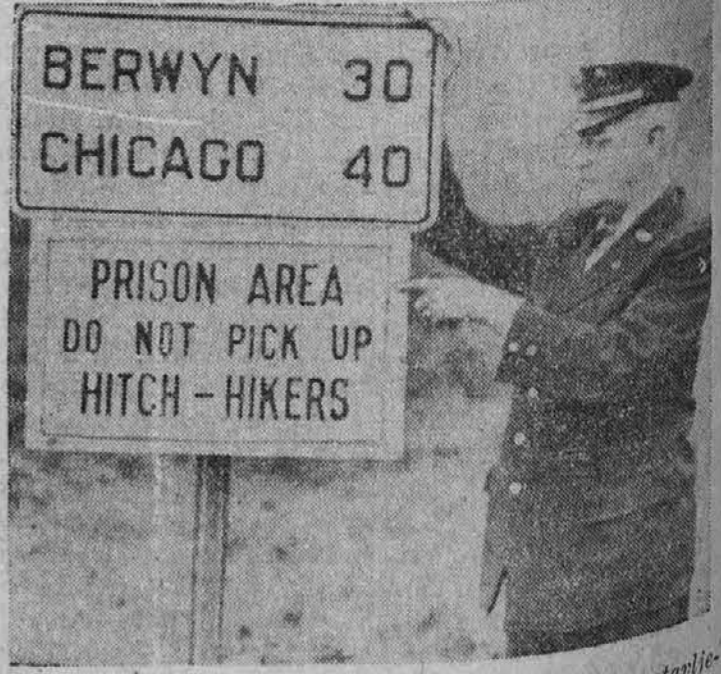
—Dovolite mi, da se vam tudi jaz predstavim: Kapetan Geordie Borrow, bolj znan po ljubkim imenom Rattlesnake (kača klopotača).

(Dalje prihodnjic)

Kupujte vojne bonde!

Ali je kdo doma? — Pvt. Sol Zeldin iz Philadelphije pregleduje japonsko skrivališče pri Lae na Novi Gvineji. Pa kakor izgleda, so bili Japonci od tukaj pregnani vsled ognja ali topovskih streliv predno so Amerikanci in Avstralci zavzeli ta otok, pustili pa so tam svoje zaloge živil in drugih vojnih potrebščin.

V bližini Stateville kaznilnice, Joliet, Ill. so postavljena ob cesti znamenja, ki svare motoriste, da naj nikar ne pobirajo postopačev ob cesti, ker je lahko mogoče, da je med tistimi kateri izmed pobeglih kaznjencev.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO . . . POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA

Frank Somrak-a

ki nas je za vedno zapustil dne 29. novembra 1942

Eno leto te že črna zemlja krije, mirno spavaš v grobu tam, solza mi iz očesa lije, srce moje kliče te zaman. Zbogom, ljubljeni soprog, mirno spavaj pod zemljo, duša tvoja naj se veseli pri Bogu v raju blažena.

Zalujoča: MARY SOMRAK, soproga Cleveland, O., 29. nov. 1943.

Slika nam predstavlja skupino kitajskih vojakov, kateri so bili izvežbani pod poveljstvom generala Joseph W. Stilwella in brigadnega generala Haydon L. Boatnerja iz San Antonio, Texas. General Boatner je jako preprost človek in zato ga imajo Kitajci zelo radi. Slika je bila posneta v džungli Burme.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Prilite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628